

Dziennik Urzędowy

L 317

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

30 listopada 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 1
 - ★ Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 1
- 2011/767/UE:
- ★ Decyzja Rady z dnia 27 października 2011 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 2
- Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 3

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/768/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 października 2011 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 6

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 7

2011/769/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 27 października 2011 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 10

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej 11

- ★ Zmiana do Międzynarodowej konwencji w sprawie harmonizacji granicznych kontroli towarów (konwencja w sprawie harmonizacji), Genewa, 21 października 1982 r. 13

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1234/2011 z dnia 23 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1245/2010 otwierające unijne kontyngenty taryfowe na 2011 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego 16

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1235/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1222/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do klasyfikacji opon pod względem przyczepności na mokrej nawierzchni, do pomiarów oporu toczenia oraz do procedury weryfikacji ⁽¹⁾ 17

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1236/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1828/2006 w odniesieniu do inwestycji z wykorzystaniem instrumentów inżynierii finansowej 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽¹⁾ wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.

⁽¹⁾ Zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Informacja dotycząca wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽¹⁾ wejdzie w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.

⁽¹⁾ Zob. s. 2 niniejszego Dziennika Urzędowego.

DECYZJA RADY

z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

(2011/767/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 stycznia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi innymi członkami Światowej Organizacji Handlu na podstawie art. XXIV ust. 6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Bułgarii i Rumunii.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w ramach wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę.
- (3) Negocjacje zakończono, a w dniu 7 września 2010 r. parafovano Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).
- (4) Porozumienie zostało podpisane w imieniu Unii w dniu 28 kwietnia 2011 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady 2011/255/UE ⁽¹⁾.

(5) Należy zatwierdzić porozumienie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).

Tekst porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do dokonania w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w porozumieniu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 października 2011 r.

W imieniu Rady

J. MILLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 12.

⁽²⁾ Data wejścia w życie porozumienia zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

A. List od Unii

Szanowny Panie!

W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

1. Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje zawarte na liście koncesyjnej UE-25 z następującymi zmianami:

Dodanie 400 ton (masa tuszy) do kontyngentu taryfowego UE dla Nowej Zelandii na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Utworzenie kontyngentu erga omnes w wysokości 200 ton (masa tuszy) w ramach kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na „owce, żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czystorasowe”, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 10 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 1 010 ton (Rumunia) i 4 255 ton (Bułgaria);

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 0 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 75 ton (Rumunia) i 1 250 ton (Bułgaria);

Zmiana definicji kontyngentu taryfowego UE w wysokości 1 300 ton na „wołowinę wysokiej jakości” na liście koncesyjnej UE WTO na: „Wysokiej jakości mięso z bydła, świeże, schłodzone lub zamrożone. Państwo dostarczające: Nowa Zelandia. Zakwalifikowanie do kontyngentu podlega warunkom określonym w odpowiednich przepisach UE”.

2. Unia Europejska zastępuje również definicję wołowiny wysokiej jakości w przepisach Unii Europejskiej wdrażających ten kontyngent następującą definicją: „ Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wypasanych wyłącznie na pastwiskach młodych wołów lub jałówek, których tusze po wypatroszeniu mają masę nie większą niż 370 kilogramów. Tusze są sklasyfikowane jako A, L, P, T lub F, zostały poddane wykrawaniu, tak aby grubość tłuszczu odpowiadała klasie P lub niższej, oraz są zaklasyfikowane do klasy umięśnienia 1 lub 2 zgodnie z systemem klasyfikacji tusz New Zealand Meat Board”.

3. Nowa Zelandia akceptuje podejście Unii Europejskiej do wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań UE-25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii w następstwie ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej.

4. W dowolnym momencie i na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć konsultacje dotyczące każdej z powyższych kwestii.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowią będą porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią („porozumienie”).

Unia Europejska i Nowa Zelandia powiadają się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur dotyczących wejścia w życie porozumienia. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie 14 dni po dniu otrzymania ostatniego powiadomienia.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Unii Europejskiej

B. List od Nowej Zelandii

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dzisiejszą datą o następującej treści:

„W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

1. Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje zawarte na liście koncesyjnej UE-25 z następującymi zmianami:

Dodanie 400 ton (masa tuszy) do kontyngentu taryfowego UE dla Nowej Zelandii na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Utworzenie kontyngentu erga omnes w wysokości 200 ton (masa tuszy) w ramach kontyngentu taryfowego UE na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na »owce, żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czysto-rasowe«, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 10 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 1 010 ton (Rumunia) i 4 255 ton (Bułgaria);

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 0 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 75 ton (Rumunia) i 1 250 ton (Bułgaria);

Zmiana definicji kontyngentu taryfowego UE w wysokości 1 300 ton na „wołowinę wysokiej jakości” na liście koncesyjnej UE WTO na: „Wysokiej jakości mięso z bydła, świeże, schłodzone lub zamrożone. Państwo dostarczające: Nowa Zelandia. Zakwalifikowanie do kontyngentu podlega warunkom określonym w odpowiednich przepisach UE”.

2. Unia Europejska zastępuje również definicję wołowiny wysokiej jakości w przepisach Unii Europejskiej wdrażających ten kontyngent następującą definicją: »Wybrane kawałki wołowiny uzyskane z wypasanych wyłącznie na pastwiskach młodych wołów lub jałówek, których tusze po wypatroszeniu mają masę nie większą niż 370 kilogramów. Tusze są sklasyfikowane jako A, L, P, T lub F, zostały poddane wykrawaniu, tak aby grubość tłuszczu odpowiadała klasie P lub niższej, oraz są zaklasyfikowane do klasy umięśnienia 1 lub 2 zgodnie z systemem klasyfikacji tusz New Zealand Meat Board«.
3. Nowa Zelandia akceptuje podejście Unii Europejskiej do wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań UE-25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii w następstwie ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej.

4. W dowolnym momencie i na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć konsultacje dotyczące każdej z powyższych kwestii.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowią będą porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Nową Zelandią (»porozumienie«).

Unia Europejska i Nowa Zelandia powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur dotyczących wejścia w życie porozumienia. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie 14 dni po dniu otrzymania ostatniego powiadomienia.”.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Rząd mojego kraju zgadza się z treścią powyższego listu.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Rządu Nowej Zelandii

DECYZJA RADY

z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

(2011/768/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 stycznia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi innymi członkami Światowej Organizacji Handlu na podstawie art. XXIV ust. 6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Bułgarii i Rumunii.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w ramach wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę.
- (3) Negocjacje zakończono, a w dniu 15 czerwca 2010 r. paraflowano Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).
- (4) Porozumienie zostało podpisane w imieniu Unii w dniu 24 maja 2011 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady 2011/247/UE ⁽¹⁾.

(5) Należy zatwierdzić porozumienie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).

Tekst porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do dokonania w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w porozumieniu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 października 2011 r.

W imieniu Rady

J. MILLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 20.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Data wejścia w życie porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6 oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

A. List od Unii

Szanowny Panie!

W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

1. Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje przyznane UE-25 i mające do niej zastosowanie z następującymi zmianami:

Dodanie 400 ton (masa tuszy) do kontyngentu taryfowego UE dla Australii na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Utworzenie kontyngentu erga omnes w wysokości 200 ton (masa tuszy) w ramach kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na „owce, żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czystorasowe”, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 10 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 1 010 ton (Rumunia) i 4 255 ton (Bułgaria);

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 0 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 75 ton (Rumunia) i 1 250 ton (Bułgaria).

2. Unia Europejska zapewni dostępność całkowitego dodatkowego kontyngentu dla Australii w wysokości 400 ton w ramach kontyngentu taryfowego UE na „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”, w pierwszym rocznym okresie kontyngentowym, który będzie miał zastosowanie w dniu wejścia w życie porozumienia, i w każdym następnym rocznym okresie kontyngentowym.
3. Australia akceptuje podejście Unii Europejskiej do wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań UE 25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii w następstwie ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej.
4. W dowolnym momencie i na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć konsultacje dotyczące każdej z powyższych kwestii.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowią będą porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią.

Unia Europejska i Australia powiadomią się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur dotyczących wejścia w życie porozumienia. Porozumienie wejdzie w życie 14 dni po dacie ostatniego powiadomienia.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Unii Europejskiej

B. List od Australii

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dzisiejszą datą o następującej treści:

„W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

1. Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje przyznane UE-25 i mające do niej zastosowanie z następującymi zmianami:

Dodanie 400 ton (masa tuszy) do kontyngentu taryfowego UE dla Australii na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Utworzenie kontyngentu erga omnes w wysokości 200 ton (masa tuszy) w ramach kontyngentu taryfowego UE na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %;

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na »owce, żywe, inne niż zwierzęta hodowlane czystorasowe«, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 10 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 1 010 ton (Rumunia) i 4 255 ton (Bułgaria);

Dostosowanie kontyngentu taryfowego UE na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, ze stawką celną w ramach kontyngentu w wysokości 0 %, poprzez usunięcie kontyngentu w wysokości 75 ton (Rumunia) i 1 250 ton (Bułgaria).

2. Unia Europejska zapewni dostępność całkowitego dodatkowego kontyngentu dla Australii w wysokości 400 ton w ramach kontyngentu taryfowego UE na »mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone«, w pierwszym rocznym okresie kontyngentowym, który będzie miał zastosowanie w dniu wejścia w życie porozumienia, i w każdym następnym rocznym okresie kontyngentowym.
3. Australia akceptuje podejście Unii Europejskiej do wyrównywania kontyngentów taryfowych jako sposób dostosowania wynikających z GATT zobowiązań UE 25 oraz Republiki Bułgarii i Rumunii w następstwie ostatniego rozszerzenia Unii Europejskiej.
4. W dowolnym momencie i na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć konsultacje dotyczące każdej z powyższych kwestii.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowiąc będą porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią.

Unia Europejska i Australia powiadomią się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur dotyczących wejścia w życie porozumienia. Porozumienie wejdzie w życie 14 dni po dacie ostatniego powiadomienia.”.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Rząd mojego kraju zgadza się z treścią powyższego listu.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Rządu Australii

DECYZJA RADY

z dnia 27 października 2011 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszącego się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

(2011/769/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 stycznia 2007 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi innymi członkami Światowej Organizacji Handlu na podstawie art. XXIV ust. 6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. w związku z przystąpieniem do Unii Europejskiej Republiki Bułgarii i Rumunii.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w ramach wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę.
- (3) Negocjacje zakończono, a w dniu 22 września 2010 r. parafovano Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).
- (4) Porozumienie zostało podpisane w imieniu Unii w dniu 20 kwietnia 2011 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie, zgodnie z decyzją Rady 2011/256/UE ⁽¹⁾.

(5) Należy zatwierdzić porozumienie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej („porozumienie”).

Tekst porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do dokonania w imieniu Unii powiadomienia przewidzianego w porozumieniu ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 27 października 2011 r.

W imieniu Rady

J. MILLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 13.

⁽²⁾ Data wejścia w życie porozumienia zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej

A. List Unii

Szanowny Panie!

W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje zawarte na liście koncesyjnej UE-25 z następującymi zmianami:

Powiększenie o 1 500 ton krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE na „mięso z bydła, świeże lub schłodzone, bez kości”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 20 %. Przez pierwsze cztery lata wdrażania kontyngent będzie powiększany o 2 000 ton. Począwszy od piątego roku wdrażania kontyngent będzie powiększany o 1 500 ton;

Utworzenie krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE w wysokości 200 ton na „mięso bawole, zamrożone, bez kości”, obejmującego w przypadku Argentyny również mięso „świeże lub schłodzone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej na poziomie 20 %;

Dodanie 122 790 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „pszenicę zwyczajną (średniej i niskiej jakości)”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 12 EUR/t;

Dodanie 890 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „jęczmień”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 16 EUR/t;

Dodanie 890 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „jęczmień do produkcji słodu”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 8 EUR/t;

Dodanie 35 914 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „kukurydzę”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %.

Unia Europejska i Republika Argentyńska powiadają się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur umożliwiających wejście w życie porozumienia. Porozumienie wchodzi w życie 14 dni po dniu otrzymania ostatniego powiadomienia.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowią będą porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Unii Europejskiej

B. List Republiki Argentyńskiej

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego dzisiejszego listu o następującej treści:

„W następstwie negocjacji na podstawie art. XXIV ust. 6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszących się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej, mam zaszczyt zaproponować, co następuje:

Unia Europejska wprowadzi do swojej listy w odniesieniu do obszaru celnego UE-27 koncesje zawarte na liście koncesyjnej UE-25 z następującymi zmianami:

Powiększenie o 1 500 ton krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE na „mięso z bydła, świeże lub schłodzone, bez kości”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 20 %. Przez pierwsze cztery lata wdrażania kontyngent będzie powiększany o 2 000 ton. Począwszy od piątego roku wdrażania kontyngent będzie powiększany o 1 500 ton;

Utworzenie krajowego (Argentyna) kontyngentu taryfowego UE w wysokości 200 ton na „mięso bawole, zamrożone, bez kości”, obejmującego w przypadku Argentyny również mięso „świeże lub schłodzone”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej na poziomie 20 %;

Dodanie 122 790 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „pszenicę zwyczajną (średniej i niskiej jakości)”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 12 EUR/t;

Dodanie 890 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „jęczmień”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 16 EUR/t;

Dodanie 890 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „jęczmień do produkcji słodu”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 8 EUR/t;

Dodanie 35 914 ton (erga omnes) do kontyngentu taryfowego UE na „kukurydzę”, przy utrzymaniu obecnej stawki celnej w ramach kontyngentu na poziomie 0 %.

Unia Europejska i Republika Argentyńska powiadają się wzajemnie o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur umożliwiających wejście w życie porozumienia. Porozumienie wchodzi w życie 14 dni po dniu otrzymania ostatniego powiadomienia.

Byłbym zobowiązany, gdyby mógł Pan potwierdzić, że Rząd Pana kraju zgadza się z treścią niniejszego listu. Jeżeli tak jest w istocie, to niniejszy list oraz Pana potwierdzenie stanowią porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Argentyńską.”

Mam zaszczyt potwierdzić, że Rząd mojego kraju zgadza się z treścią powyższego listu.

Łączę wyrazy szacunku

W imieniu Rządu Republiki Argentyńskiej

Zmiana do Międzynarodowej konwencji w sprawie harmonizacji granicznych kontroli towarów (konwencja w sprawie harmonizacji), Genewa, 21 października 1982 r. ⁽¹⁾

Zgodnie z powiadomieniem deponowanym ONZ C.N.534.2011.TREATIES-1 poniższy tekst załącznika 9 do konwencji w sprawie harmonizacji wchodzi w życie dnia 30 listopada 2011 r.

„ZAŁĄCZNIK 9

UŁATWIENIE PROCEDUR PRZEKRACZANIA GRANIC W MIĘDZYNARODOWYM KOLEJOWYM PRZEWOZIE TOWAROWYM

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Celem załącznika, który stanowi uzupełnienie postanowień konwencji, jest określenie działań, jakie należy podjąć w celu ułatwienia i przyspieszenia przekraczania granic w międzynarodowym kolejowym przewozie towarowym.
2. Umawiające się strony zobowiązują się do współpracy mającej na celu maksymalne ujednoczenie formalności i wymogów dotyczących dokumentów i procedur we wszystkich obszarach związanych z przewozem towarów kolejami.

Artykuł 2

Definicja

»Stacja graniczna (przesiadkowa)« oznacza stację kolejową, gdzie przeprowadza się procedury operacyjne lub administracyjne umożliwiające kolejowy przewóz towarów przez granicę. Stacja ta może być położona na granicy lub w jej pobliżu.

Artykuł 3

Przekraczanie granic przez urzędników i inne osoby związane z międzynarodowym transportem kolejowym

1. Umawiające się strony powinny dążyć do ułatwienia procedur przyznawania wiz członkom załóg lokomotyw, członkom załóg wagonów chłodniczych, osobom towarzyszącym przewożonym towarom oraz pracownikom stacji granicznych (przesiadkowych) zatrudnionym w międzynarodowym transporcie kolejowym, zgodnie z najlepszymi krajowymi praktykami stosowanymi wobec wszystkich osób ubiegających się o wizę.
2. Procedurę przekraczania granic w odniesieniu do osób wymienionych w ust. 1, w tym wymogi dotyczące oficjalnych dokumentów potwierdzających ich status, określa się na podstawie porozumień dwustronnych.
3. Podczas wspólnego przeprowadzania kontroli urzędnicy zatrudnieni na granicy, celnicy lub pracownicy innych agencji przeprowadzających kontrole na stacjach granicznych (przesiadkowych) przekraczają granicę państwa w trakcie wykonywania swoich obowiązków za okazaniem dokumentów określonych przez umawiające się strony dla swoich obywateli.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące stacji granicznych (przesiadkowych)

W celu racjonalizacji i przyspieszenia niezbędnych formalności na stacjach granicznych (przesiadkowych) umawiające się strony spełniają przedstawione poniżej minimalne wymogi dotyczące stacji granicznych (przesiadkowych) otwartych dla międzynarodowego kolejowego przewozu towarowego:

- 1) stacje graniczne (przesiadkowe) posiadają budynki (pomieszczenia), urządzenia, infrastrukturę i wyposażenie techniczne, które umożliwiają całodobowe przeprowadzanie kontroli, jeżeli jest to uzasadnione i stosowne do natężenia ruchu towarowego;
- 2) stacje graniczne (przesiadkowe), na których przeprowadzane są kontrole fitosanitarne, weterynaryjne i inne, zaopatrzone są w wyposażenie techniczne;
- 3) zdolność przewozowa i przepustowość stacji granicznych (przesiadkowych) oraz sąsiednich torów musi być stosowna do natężenia ruchu;
- 4) należy udostępnić strefy przeznaczone do przeprowadzania kontroli oraz magazyny do tymczasowego przechowywania towarów podlegających kontroli celnej lub innym formom kontroli;
- 5) należy udostępnić sprzęt, infrastrukturę, technologie informatyczne oraz systemy komunikacji służące do wcześniejszej wymiany informacji, w tym informacji dotyczących towarów zbliżających się do stacji granicznych (przesiadkowych), podanych w kolejowym liście przewozowym i zgłoszeniu celnym;

⁽¹⁾ Dz.U. L 126 z 12.5.1984, s. 1.

- 6) na stacjach granicznych (przesiadkowych) zapewniona musi być wystarczająca liczba wykwalifikowanych pracowników kolei, celników, urzędników zatrudnionych na granicy oraz pracowników innych agencji w celu obsługi ładunków przewożonych przez te stacje;
- 7) stacje graniczne (przesiadkowe) posiadają wyposażenie techniczne, infrastrukturę, technologie informatyczne i systemy komunikacji, które przed przybyciem taboru na granicę umożliwiają otrzymywanie i wykorzystywanie danych dotyczących zatwierdzenia technicznego i inspekcji technicznych taboru przeprowadzonych przez odpowiednie organy i koleje zgodnie z ich uprawnieniami, chyba że umawiające się strony podejmą alternatywne ustalenia w celu pełnienia tych funkcji.

Artykuł 5

Współpraca między krajami sąsiadującymi na stacjach granicznych (przesiadkowych)

Zgodnie z postanowieniami art. 7 konwencji, umawiające się strony koordynują działania dotyczące kontroli taboru, kontenerów, naczep używanych w transporcie kombinowanym oraz przewożonych towarów, a także dotyczące kontroli dokumentów przewozowych, oraz podejmują starania zmierzające do tego, by wszystkie wspólne kontrole przeprowadzono w oparciu o porozumienia dwustronne.

Artykuł 6

Kontrole

Umawiające się strony:

- 1) ustanawiają mechanizm wzajemnego uznawania wszystkich form kontroli taboru, kontenerów, naczep używanych w transporcie kombinowanym oraz przewożonych towarów, pod warunkiem, że cele tych kontroli są zbieżne;
- 2) przeprowadzają kontrole celne w oparciu o zasadę, zgodnie z którą wyboru dokonuje się na podstawie oceny ryzyka i zarządzania nim. Ogólną zasadą jest, że nie przeprowadza się kontroli fizycznej jeśli dostarczono wymagane informacje dotyczące towarów i jeśli towary znajdują się w dobrze zamkniętej i opieczętowanej jednostce taboru, kontenerze, naczepie lub wagonie;
- 3) przeprowadzają kontrole uproszczone na stacjach granicznych (przesiadkowych) oraz, w miarę możliwości, przenoszą niektóre formy kontroli na stacje odjazdu i przeznaczenia;
- 4) nie naruszając art. 10 konwencji, art. 4 załącznika 2, art. 5 załącznika 3 ani art. 5 załącznika 4, przeprowadzają kontrole przewożonych towarów tylko w przypadkach, w których jest to uzasadnione rzeczywistymi okolicznościami lub ryzykiem.

Artykuł 7

Terminy

1. Umawiające się strony dotrzymują określonych w porozumieniach dwustronnych terminów wykonania operacji technicznych obejmujących przyjęcie i odprawę pociągów na stacjach granicznych (przesiadkowych), w tym wszystkie rodzaje kontroli, oraz dążą do skrócenia tych terminów poprzez udoskonalenie wykorzystywanych technologii i sprzętu. Umawiające się strony zobowiązują się do maksymalnego skrócenia czasu trwania kontroli w nadchodzących latach.
2. Umawiające się strony dokumentują opóźnienia pociągów lub wagonów na stacjach granicznych (przesiadkowych) i przekazują te informacje zainteresowanym stronom, które przeprowadzają następnie analizę i proponują środki ograniczenia opóźnień.

Artykuł 8

Dokumentacja

1. Umawiające się strony dbają o to, by towarzyszące dokumenty przewozowe były odpowiednio sformułowane, zgodnie z przepisami krajów przywozu i tranzytu.
2. Umawiające się strony dążą we wzajemnych stosunkach do zmniejszenia ilości wymaganych dokumentów w formie papierowej i do uproszczenia procedur dokumentacji poprzez wykorzystanie elektronicznych systemów wymiany informacji będących odpowiednikiem informacji zawartych w towarzyszącym towarom kolejowych listach przewozowych i zgłoszeniach celnych, sporządzonych zgodnie z przepisami umawiających się stron.

3. Umawiające się strony podejmują starania, by z wyprzedzeniem dostarczyć organom celnym informacje dotyczące towarów zbliżających się do stacji granicznych (przesiadkowych), podane w kolejowym liście przewozowym i w zgłoszeniu celnym. Format, procedurę i terminy dostarczenia tych informacji określają umawiające się strony.

Artykuł 9

Wykorzystanie kolejowego listu przewozowego CIM/SMGS

Zamiast innych dokumentów przewozowych przewidzianych obecnie na mocy traktatów międzynarodowych, umawiające się strony mogą wykorzystywać kolejowy list przewozowy CIM/SMGS, który może równocześnie służyć jako dokument celny.”

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1234/2011

z dnia 23 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1245/2010 otwierające unijne kontyngenty taryfowe na 2011 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1245/2010 ⁽²⁾ określa otwarcie unijnych kontyngentów taryfowych w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (2) Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Australią na podstawie art. XXIV ust. 6. oraz art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. odnoszące się do zmian list koncesyjnych Republiki Bułgarii i Rumunii w związku z ich przystąpieniem do Unii Europejskiej ⁽³⁾ (zwane dalej „Porozumieniem”), zatwierdzone decyzją Rady nr 2011/768/UE ⁽⁴⁾, stanowi o przyznaniu dodatkowego rocznego kontyngentu taryfowego dla Australii

w ilości 400 ton (masa tuszy), którą należy dodać do ilości dostępnej na rok 2011 r. na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1245/2010.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1245/2010.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1245/2010 wiersz dotyczący Australii otrzymuje brzmienie:

			„—	09.2105	09.2106	09.2012	Australia	19 186”
--	--	--	----	---------	---------	---------	-----------	---------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2010, s. 37.

⁽³⁾ Zob. s. 7 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Zob. s. 6 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1235/2011

z dnia 29 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1222/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do klasyfikacji opon pod względem przyczepności na mokrej nawierzchni, do pomiarów oporu toczenia oraz do procedury weryfikacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1222/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie etykietowania opon pod kątem efektywności paliwowej i innych zasadniczych parametrów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1222/2009 jest ustalenie ram, w jakich za pomocą oznakowania dostarcza się zharmonizowanych informacji na temat parametrów opon, umożliwiając w ten sposób użytkownikom dokonanie świadomego wyboru przy ich zakupie.
- (2) O klasie efektywności paliwowej opon decyduje ich opór toczenia. Pomiary oporu toczenia muszą być powtarzalne; badania tych samych opon przeprowadzone w różnych laboratoriach muszą dawać identyczne wyniki, aby zapewnić uczciwe porównanie opon pochodzących od różnych dostawców. Dobra powtarzalność wyników badań zapobiega ponadto sytuacji, w której wyniki uzyskane przez organy odpowiedzialne za nadzorowanie rynku będą odbiegać od wyników uzyskanych przez dostawców podczas badania tych samych opon.
- (3) Do lepszej powtarzalności wyników badań przyczyniłyby się procedura korygowania uzyskiwanych przez laboratoria badawcze wyników pomiarów oporu toczenia.
- (4) Ponieważ na poziomie ISO opracowano odpowiednią zharmonizowaną metodę badania przyczepności na mokrej nawierzchni, należy obecnie wprowadzić klasyfikację przyczepności na mokrej nawierzchni dla opon klasy C2 i C3 zgodnie z art. 11 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1222/2009.
- (5) Należy poprawić przejrzystość procedury weryfikacji zgodności, przewidzianej w załączniku IV do rozporządzenia (WE) 1222/2009, poprzez wprowadzenie wartości granicznych, w odniesieniu do których stwierdzana będzie zgodność z tym rozporządzeniem deklarowanych wartości użytych na potrzeby etykietowania.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1222/2009.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1222/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1222/2009**

W rozporządzeniu (WE) nr 1222/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I część A „Klasy efektywności paliwowej” zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Klasy efektywności paliwowej muszą być określane według podanej poniżej skali od A do G, na podstawie współczynnika oporu toczenia (RRC) zmierzonego zgodnie z załącznikiem 6 do regulaminu nr 117 EKG ONZ wraz z jego późniejszymi zmianami oraz skorygowanego zgodnie z procedurą określoną w załączniku IVa.”;

2) w załączniku I część B „Klasy przyczepności na mokrej nawierzchni” tekst i tabela otrzymują brzmienie:

„1. Klasy przyczepności na mokrej nawierzchni opon C1 muszą być określane według skali od A do G zgodnie z tabelą poniżej, na podstawie współczynnika przyczepności na mokrej nawierzchni (G) obliczanego zgodnie z pkt 3 i mierzonego zgodnie z załącznikiem V.

2. Klasy przyczepności na mokrej nawierzchni opon C2 i C3 muszą być określane według skali od A do G zgodnie z tabelą poniżej, na podstawie współczynnika przyczepności na mokrej nawierzchni (G) obliczanego zgodnie z pkt 3 i mierzonego zgodnie z normą ISO 15222:2011, przy czym należy użyć następujących standardowych opon wzorcowych (SRTT):

(i) w przypadku opon C2 – SRTT 225/75 R 16 C, ASTM F 2872-11;

(ii) w przypadku opon C3 o nominalnej szerokości przekroju mniejszej niż 285 mm – SRTT 245/70R19.5, ASTM F 2871-11;

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 46.

(iii) w przypadku opon C3 o nominalnej szerokości przekroju równej 285 mm lub większej – SRTT 315/70R22.5, ASTM F 2870-11.

3. Obliczanie współczynnika przyczepności na mokrej nawierzchni (G)

$$G = G(T) - 0,03$$

gdzie: $G(T)$ = współczynnik przyczepności na mokrej nawierzchni opony ocenianej, zmierzony podczas jednego cyklu badawczego

Opony C1		Opony C2		Opony C3	
G	Klasa przyczepności na mokrej nawierzchni	G	Klasa przyczepności na mokrej nawierzchni	G	Klasa przyczepności na mokrej nawierzchni
$1,55 \leq G$	A	$1,40 \leq G$	A	$1,25 \leq G$	A
$1,40 \leq G \leq 1,54$	B	$1,25 \leq G \leq 1,39$	B	$1,10 \leq G \leq 1,24$	B
$1,25 \leq G \leq 1,39$	C	$1,10 \leq G \leq 1,24$	C	$0,95 \leq G \leq 1,09$	C
Puste	D	Puste	D	$0,80 \leq G \leq 0,94$	D
$1,10 \leq G \leq 1,24$	E	$0,95 \leq G \leq 1,09$	E	$0,65 \leq G \leq 0,79$	E
$G \leq 1,09$	F	$G \leq 0,94$	F	$G \leq 0,64$	F
Puste	G	Puste	G	Puste	G*;

3) załącznik IV „Procedura weryfikacji” otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

Procedura weryfikacji

Dla każdego typu opony lub każdej grupy opon ustalonej przez dostawcę zgodność zadeklarowanych klas efektywności paliwowej i przyczepności na mokrej nawierzchni, jak również zadeklarowanej klasy i zadeklarowanej wartości zewnętrznego hałasu toczenia, musi być sprawdzana zgodnie z następującą procedurą:

- a) (i) najpierw bada się pojedynczą oponę lub komplet opon. Jeżeli wartości pomiarowe są zgodne z zadeklarowanymi klasami lub zadeklarowaną wartością zewnętrznego hałasu toczenia z tolerancją określoną w tabeli 1, wynik badania uważa się za pozytywny; oraz
- (ii) jeżeli wartości pomiarowe nie są zgodne z zadeklarowanymi klasami lub zadeklarowaną wartością zewnętrznego hałasu toczenia w zakresie określonym w tabeli 1, badaniu poddaje się kolejne trzy opony lub komplety opon. Do oceny zgodności z zadeklarowanymi informacjami w zakresie określonym w tabeli 1 przyjmuje się średnią wartość pomiarową, wynikającą z badań wykonanych na takich trzech oponach lub kompletach opon; lub
- b) w przypadku gdy podane na etykiecie klasy lub wartości pochodzą z wyników badań homologacyjnych uzyskanych zgodnie z dyrektywą 2001/43/WE, rozporządzeniem (WE) nr 661/2009 lub regulaminem nr 117 EKG ONZ wraz z jego późniejszymi zmianami, państwa członkowskie mogą wykorzystać dane pomiarowe uzyskane na podstawie badań zgodności produkcji danych opon.

W ocenie danych pomiarowych uzyskanych na podstawie badań zgodności produkcji należy uwzględnić tolerancje określone w tabeli 1.

Tabela 1

Mierzony parametr	Dopuszczalne odchylenia na potrzeby weryfikacji
Współczynnik oporu toczenia (efektywność paliwowa)	Skorygowana wartość pomiarowa nie może przekraczać górnej wartości granicznej (maksymalnej wartości RRC) dla zadeklarowanej klasy o więcej niż 0,3 kg/1 000 kg.
Zewnętrzny hałas toczenia	Wartość pomiarowa nie może przekraczać zadeklarowanej wartości N o więcej niż 1 dB(A).
Przyczepność na mokrej nawierzchni	Wartość pomiarowa nie może być niższa od dolnej wartości granicznej (minimalnej wartości G) dla zadeklarowanej klasy.”;

- 4) tekst zawarty w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IVa.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 maja 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IVa

Procedura korygowania uzyskiwanych przez laboratoria wyników pomiarów oporu toczenia

1. DEFINICJE

Na potrzeby procedury korygowania uzyskiwanych przez laboratoria wyników zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) »laboratorium wzorcowe« oznacza laboratorium wchodzące w skład sieci laboratoriów, których dane zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* na potrzeby procedury korygowania wyników, i zdolne uzyskać dokładność wyników pomiarów określoną w pkt 3;
- 2) »laboratorium kandydujące« oznacza laboratorium uczestniczące w procedurze korygowania wyników, które nie jest laboratorium wzorcowym;
- 3) »opona kalibracyjna« oznacza oponę, która poddawana jest badaniu na potrzeby procedury korygowania wyników;
- 4) »komplet opon kalibracyjnych« oznacza komplet złożony z co najmniej pięciu opon kalibracyjnych;
- 5) »wartość wyznaczona« oznacza teoretyczną wartość dla jednej opony kalibracyjnej, zmierzoną przez teoretyczne laboratorium reprezentatywne dla sieci laboratoriów wzorcowych wykorzystywanej na potrzeby procedury korygowania wyników.

2. PRZEPISY OGÓLNE

2.1. Zasada

Wartość pomiarową współczynnika oporu toczenia (RRC_m) uzyskaną w laboratorium wzorcowym (l) koryguje się tak, aby odpowiadała wartościom wyznaczonym dla sieci laboratoriów wzorcowych.

Wartość RRC_m uzyskaną w laboratorium kandydującym (c) koryguje się względem jednego, wybranego przezeń laboratorium wzorcowego należącego do sieci.

2.2. Wymogi dotyczące wyboru opon

Wyboru kompletu co najmniej pięciu opon kalibracyjnych na potrzeby procedury korygowania wyników dokonuje się według następujących kryteriów. Jeden komplet wybiera się wspólnie dla opon C1 i C2, a jeden dla opon C3.

- a) Komplet opon kalibracyjnych wybiera się tak, aby objąć pełen zakres różnych wartości RRC wspólnie dla opon C1 i C2 lub dla opon C3. Różnica pomiędzy najwyższą i najniższą wartością RRC_m w danym komplecie opon powinna wynosić przynajmniej:
 - (i) 3 kg/t dla opon klasy C1 i C2; oraz
 - (ii) 2 kg/t dla opon klasy C3.
- b) Dla każdej opony kalibracyjnej w zestawie rozrzut wartości RRC_m uzyskanej na podstawie zadeklarowanych wartości RRC w laboratoriach kandydującym lub wzorcowym (c lub l) musi być równomierny i mieścić się w następujących przedziałach:
 - (i) 1,0 +/- 0,5 kg/t dla opon klasy C1 i C2; oraz
 - (ii) 1,0 +/- 0,5 kg/t dla opon klasy C3.
- c) Wybrana szerokość przekroju każdej opony kalibracyjnej wynosić musi:
 - (i) ≤ 245 mm dla maszyn do badania opon klasy C1 i C2; oraz
 - (ii) ≤ 385 mm dla maszyn do badania opon klasy C3.
- d) Wybrana średnica zewnętrzna każdej opony kalibracyjnej wynosić musi:
 - (i) 510–800 mm dla maszyn do badania opon klasy C1 i C2; oraz
 - (ii) 771–1 143 mm dla maszyn do badania opon klasy C3.

- e) Wartości indeksu nośności muszą odpowiednio obejmować zakres badanych opon, podobnie jak wartości siły oporu toczenia (RRF).

Każdą oponę kalibracyjną sprawdza się przed użyciem i wymienia, kiedy:

- a) jej stan uniemożliwia jej użycie w dalszych badaniach; lub
- b) odchylenia RRC_m przekraczają 1,5 % w porównaniu do wcześniejszych pomiarów, po korekcie uwzględniającej ewentualny dryft maszyny.

2.3. Metoda pomiaru

Laboratorium wzorcowe wykonuje pomiar każdej opony kalibracyjnej czterokrotnie i zachowuje trzy ostatnie wyniki do dalszej analizy zgodnie z pkt 4 załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami i z zastosowaniem warunków określonych w pkt 3 załącznika 6 do tego regulaminu.

Laboratorium kandydujące wykonuje pomiar każdej opony kalibracyjnej $(n + 1)$ -krotnie, gdzie wartość n określona jest w pkt 5, i zachowuje n ostatnich wyników do dalszej analizy zgodnie z pkt 4 załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami i z zastosowaniem warunków określonych w pkt 3 załącznika 6 do tego regulaminu.

Przy każdym pomiarze opony kalibracyjnej zdejmuje się z maszyny zespół opona/koło i ponownie przeprowadza się całą procedurę badania określoną w pkt 4 załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami.

Laboratorium kandydujące lub wzorcowe oblicza:

- a) wartość pomiarową każdego pomiaru dla każdej opony kalibracyjnej w sposób określony w pkt 6.2 i 6.3 załącznika 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami (tzn. skorygowaną dla temperatury 25 °C i średnicy bębna wynoszącej 2 m);
- b) średnią z trzech (w przypadku laboratoriów wzorcowych) lub n (w przypadku laboratoriów kandydujących) ostatnich wartości pomiarowych dla każdej opony kalibracyjnej;
- c) odchylenie standardowe (σ_m) według następującego wzoru:

$$\sigma_m = \sqrt{\frac{1}{p} \cdot \sum_{i=1}^p \sigma_{m,i}^2}$$

$$\sigma_{m,i} = \sqrt{\frac{1}{n-2} \cdot \sum_{j=2}^n \left(Cr_{i,j} - \frac{1}{n-1} \cdot \sum_{j=2}^n Cr_{i,j} \right)^2}$$

gdzie:

i to numer kolejny opony kalibracyjnej, z zakresu od 1 do p ,

j to numer kolejny powtórzenia każdego pomiaru dla danej opony kalibracyjnej, z zakresu od 2 do n ,

n to liczba powtórzeń pomiaru opony ($n \geq 4$),

p to liczba opon kalibracyjnych ($p \geq 5$).

2.4. Formaty danych wykorzystywane w obliczeniach i prezentacji wyników

- Zmierzone wartości RRC, z uwzględnieniem korekty na średnicę bębna i temperaturę, zaokrągla się do dwóch miejsc po przecinku.
- Następnie obliczenia wykonuje się na wszystkich cyfrach, bez dalszego zaokrąglania, z wyjątkiem końcowych równań korygujących.
- Wszystkie wartości odchylenia standardowego podaje się z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.
- Wszystkie wartości RRC podaje się z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.
- Wszystkie wartości współczynników korekcyjnych ($A1_f$, $B1_f$, $A2_c$ i $B2_c$) zaokrągla się i podaje z dokładnością do czterech miejsc po przecinku.

3. WYMAGANIA DOTYCZĄCE LABORATORIÓW WZORCOWYCH I USTALANIE WARTOŚCI WYZNACZONYCH

Wartości wyznaczone dla każdej opony kalibracyjnej ustalane są przez sieć laboratoriów wzorcowych. Po upływie dwóch lat sieć dokonuje oceny stabilności i aktualności wartości wyznaczonych.

Każde należące do sieci laboratorium wzorcowe musi odpowiadać specyfikacjom określonym w załączniku 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami, a wartość odchylenia standardowego (σ_m) nie może dla niego przekraczać:

- (i) 0,05 kg/t dla opon klasy C1 i C2;
- (ii) 0,05 kg/t dla opon klasy C3.

Odpowiadające specyfikacjom określonym w pkt 2.2 komplety opon kalibracyjnych poddaje się pomiarom zgodnie z pkt 2.3 w każdym laboratorium wzorcowym należącym do sieci.

Dla każdej opony kalibracyjnej wartość wyznaczona stanowi średnią wartości pomiarowych uzyskanych dla danej opony w laboratoriach wzorcowych należących do sieci.

4. PROCEDURA KORYGOWANIA WYNIKÓW UZYSKIWANYCH PRZEZ LABORATORIUM WZORCOWE DO WARTOŚCI WYZNACZONYCH

Każde laboratorium wzorcowe (l) koryguje uzyskiwane wyniki do wartości wyznaczonych dla danego kompletu opon kalibracyjnych metodą regresji liniowej (A1 l i B1 l), za pomocą następującego wzoru:

$$RRC = A1_l * RRC_{m,l} + B1_l$$

gdzie:

RRC jest wyznaczoną wartością współczynnika oporu toczenia,

RRC_m jest wartością współczynnika oporu toczenia zmierzoną przez laboratorium wzorcowe »l«, z uwzględnieniem korekty na temperaturę i średnicę bębna.

5. WYMAGANIA DOTYCZĄCE LABORATORIÓW KANDYDUJĄCYCH

Laboratoria kandydujące powtarzają procedurę korygowania uzyskiwanych wyników przynajmniej raz na dwa lata oraz po każdej istotnej modyfikacji maszyny lub każdym dryfcie pochodzących z niej danych dotyczących monitorowania opon kontrolnych.

Odpowiadający specyfikacjom określonym w pkt 2.2 wspólny komplet pięciu różnych opon poddaje się pomiarom zgodnie z pkt 2.3 w laboratorium kandydującym i w jednym laboratorium wzorcowym. Na wniosek laboratorium kandydującego badaniom można poddać więcej niż pięć opon kalibracyjnych.

Laboratorium kandydujące dostarcza komplet opon kalibracyjnych do wybranego laboratorium wzorcowego.

Laboratorium kandydujące (c) musi odpowiadać specyfikacjom określonym w załączniku 6 do regulaminu EKG ONZ nr 117 wraz z jego późniejszymi zmianami, a wartość odchylenia standardowego (σ_m) nie powinna dla niego przekraczać:

- (i) 0,075 kg/t dla opon klasy C1 i C2;
- (ii) 0,06 kg/t dla opon klasy C3.

W przypadku gdy dla danego laboratorium kandydującego wartości odchylenia standardowego (σ_m) na podstawie trzech pomiarów przekraczają podane wyżej wartości, liczbę powtórzeń pomiaru zwiększa się następująco:

$$n = (\sigma_m/\gamma)^2, \text{ po zaokrągleniu w górę do najbliższej liczby całkowitej,}$$

gdzie:

$\gamma = 0,043$ kg/t dla opon klasy C1 i C2,

$\gamma = 0,035$ kg/t dla opon klasy C3.

6. PROCEDURA KORYGOWANIA WYNIKÓW UZYSKIWANYCH PRZEZ LABORATORIUM KANDYDUJĄCE

Jedno należące do sieci laboratorium wzorcowe (l) oblicza funkcję regresji liniowej (A2_c i B2_c) dla laboratorium kandydującego (c) w następujący sposób:

$$RRC_{m,l} = A2_c \times RRC_{m,c} + B2_c$$

gdzie:

$RRC_{m,l}$ jest wartością współczynnika oporu toczenia zmierzoną przez laboratorium wzorcowe (l), z uwzględnieniem korekty na temperaturę i średnicę bębna,

$RRC_{m,c}$ jest wartością współczynnika oporu toczenia zmierzoną przez laboratorium kandydujące (c), z uwzględnieniem korekty na temperaturę i średnicę bębna.

Skorygowaną wartość współczynnika RRC dla opon badanych w laboratorium kandydującym oblicza się następująco:

$$RRC = (A1_l \times A2_c) \times RRC_{m,c} + (A1_l \times B2_c + B1_l)''$$

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1236/2011

z dnia 29 listopada 2011 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1828/2006 w odniesieniu do inwestycji z wykorzystaniem instrumentów inżynierii finansowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Trwający wciąż kryzys ekonomiczny, który jak nigdy dotąd dotyka Unię Europejską, sprawia, że konieczne są nowe starania, aby osiągnąć zrównoważony wzrost gospodarczy i zapewnić miejsca pracy.
- (2) Inwestowanie w przedsiębiorstwa pomaga we wspieraniu wzrostu gospodarczego, w umacnianiu konkurencyjności i w tworzeniu miejsc pracy.
- (3) Niezbędne jest wzmocnienie działań wspierających przedsiębiorstwa. Takie działania powinny umożliwić szerszy dostęp przedsiębiorstw do inwestycji z wykorzystaniem instrumentów inżynierii finansowej objętych zakresem art. 43 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiającego zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽²⁾; dotyczy to nie tylko przedsiębiorstw będących na etapie powstawania, wczesnej działalności lub rozszerzania działalności.
- (4) Takich inwestycji powinno się dokonywać jedynie w działania, które zarządzający instrumentami inżynierii finansowej uznają za potencjalnie gospodarczo rentowne, czyli powinny one ograniczać się do sytuacji, w których brak środków zapewnianych przez sektor finansowy zagraża dalszej działalności gospodarczo rentownych przedsiębiorstw.

- (5) Środki takie powinny się stosować tylko w stosunku do inwestycji podlegających zwrotowi lub gwarancji dla takich inwestycji, utworzonych po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, jako część strategii inwestycyjnej przewidzianej przez dane umowy o finansowaniu. Dla umów o finansowaniu zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia należy ustanowić przepisy przejściowe, co wymaga odpowiedniego dostosowania strategii inwestycyjnej.
- (6) Komitet Koordynujący Fundusze nie wydał opinii będącej wynikiem głosowania w przedmiocie środków przewidzianych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 45 rozporządzenia (WE) nr 1828/2006 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 45**Dodatkowe przepisy mające zastosowanie do instrumentów inżynierii finansowej dla przedsiębiorstw**

Instrumenty inżynierii finansowej dla przedsiębiorstw, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), inwestują tylko w działania, które zarządzający instrumentami inżynierii finansowej uznają za potencjalnie gospodarczo rentowne.

Nie inwestują one w przedsiębiorstwa, które znajdują się w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw^(*) od dnia 10 października 2004 r.

(*) Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2”.

Artykuł 2

Umowy o finansowaniu zawarte przed dniem 1 grudnia 2011 r. mogą być zmienione w celu włączenia nowych inwestycji podlegających zwrotowi lub nowych gwarancji dla inwestycji podlegających zwrotowi zgodnie z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1828/2006. Zmiany te obejmują zmienioną strategię inwestycyjną, o której mowa w art. 43 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(1) Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

(2) Dz.U. L 371 z 27.12.2006, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1237/2011**z dnia 29 listopada 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 listopada 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 listopada 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	59,8
	IL	98,1
	MA	41,4
	TN	143,0
	TR	89,3
	ZZ	86,3
0707 00 05	EG	193,3
	TR	110,9
	ZZ	152,1
0709 90 70	MA	34,4
	TR	146,7
	ZZ	90,6
0805 20 10	MA	80,7
	ZZ	80,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	50,4
	IL	80,7
	TR	77,0
	UY	71,0
	ZZ	69,8
0805 50 10	TR	57,1
	ZA	49,5
	ZZ	53,3
0808 10 80	CA	105,1
	CL	90,0
	CN	74,9
	MK	36,4
	NZ	41,5
	US	130,8
	ZA	116,2
	ZZ	85,0
0808 20 50	CN	64,1
	TR	137,2
	ZZ	100,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 listopada 2011 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich z Austrii)

(2011/770/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w przypadku wniosków złożonych po dniu 1 maja 2009 r. o pomoc dla pracowników, których zwolnienie było bezpośrednim następstwem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (4) W dniu 3 stycznia 2011 r. Austria złożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w 706 przedsiębiorstwach prowadzących działalność

ność ujętą w dziale 49 według klasyfikacji NACE Rev. 2 („Transport lądowy oraz transport rurociągowy”) w regionach według klasyfikacji NUTS II Niederösterreich (Dolna Austria, AT12) i Oberösterreich (Górna Austria, AT31), uzupełniając go dodatkowymi informacjami do dnia 9 czerwca 2011 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 3 643 770 EUR.

- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższego wniosku złożonego przez Austrię,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 uruchamia się środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 3 643 770 EUR w formie środków na zobowiązania i na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

W. SZCZUKA
Przewodniczący

(¹) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

(²) Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 listopada 2011 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas z Grecji)

(2011/771/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.

(4) W dniu 10 maja 2011 r. Grecja przedłożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie ALDI Hellas Supermarket Holding EPE & Assoc. E.E. i u jednego dostawcy – Thessaloniki Logistics SA – i uzupełniła go dodatkowymi informacjami do dnia 22 czerwca 2011 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 2 918 500 EUR.

(5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższego wniosku złożonego przez Grecję,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 uruchamia się środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 2 918 500 EUR w formie środków na zobowiązania i na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

W. SZCZUKA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 listopada 2011 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/019 IE/Construction 41 z Irlandii)

(2011/772/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (4) W dniu 9 czerwca 2010 r. Irlandia złożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnie-

niami w 1 482 przedsiębiorstwach prowadzących działalność w dziale 41 wg NACE Rev. 2 („Roboty budowlane”) w regionach Border, Midland and Western (IE01) oraz Southern and Eastern (IE02) na poziomie NUTS II, a następnie uzupełniła go dodatkowymi informacjami do dnia 17 czerwca 2011 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 12 689 838 EUR.

- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższego wniosku złożonego przez Irlandię,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 uruchamia się środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 12 689 838 EUR w formie środków na zobowiązania i na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

W. SZCZUKA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 listopada 2011 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/020 IE/Construction 43 z Irlandii)

(2011/773/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (4) W dniu 9 czerwca 2010 r. Irlandia złożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnie-

niami w 1 560 przedsiębiorstwach prowadzących działalność w dziale 43 wg NACE Rev. 2 („Roboty budowlane specjalistyczne”) w regionach Border, Midland and Western (IE01) oraz Southern and Eastern (IE02) na poziomie NUTS II, a następnie uzupełniła go dodatkowymi informacjami do dnia 17 czerwca 2011 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 21 664 148 EUR.

- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższego wniosku złożonego przez Irlandię,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 uruchamia się środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 21 664 148 EUR w formie środków na zobowiązania i na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

W. SZCZUKA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 listopada 2011 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/021 IE/Construction 71 z Irlandii)

(2011/774/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia pracownikom zwolnionym w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (4) W dniu 9 czerwca 2010 r. Irlandia złożyła wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w 230 przedsiębiorstwach prowadzących działalność

w dziale 71 wg NACE Rev. 2 („Działalność w zakresie architektury i inżynierii; badania i analizy techniczne”) w regionach Border, Midland and Western (IE01) oraz Southern and Eastern (IE02) na poziomie NUTS II, a następnie uzupełniła go dodatkowymi informacjami do dnia 17 czerwca 2011 r. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego. Komisja wnosi zatem o uruchomienie kwoty 1 387 819 EUR.

- (5) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższego wniosku złożonego przez Irlandię,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011 uruchamia się środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 1 387 819 EUR w formie środków na zobowiązania i na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 listopada 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
W. SZCZUKA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA RADY EUROPEJSKIEJ**z dnia 23 października 2011 r.****w sprawie mianowania członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego**

(2011/775/UE)

RADA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 283 ust. 2,

uwzględniając Protokół w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 11.2,

uwzględniając zalecenie Rady Unii Europejskiej ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie z dnia 27 września 2011 r. Prezes Europejskiego Banku Centralnego Jean-Claude TRICHET ogłosił decyzję Jürgena STARKA o ustąpieniu ze stanowiska członka zarządu przed końcem swojej kadencji przypadającym na dzień 31 maja 2014 r. i chęć sprawowania przez niego obowiązków do chwili ich przejęcia przez jego następcę. Należy zatem powołać nowego członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego.

- (2) Rada Europejska zamierza mianować Jörga ASMUSSENA, który jej zdaniem spełnia wszystkie wymogi zawarte w art. 283 ust. 2 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Jörg ASMUSSEN zostaje niniejszym mianowany członkiem Zarządu Europejskiego Banku Centralnego na ośmioletnią kadencję, począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 października 2011 r.

W imieniu Rady Europejskiej

H. VAN ROMPUY

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 11.10.2011, s. 29.

⁽²⁾ Opinia z dnia 13 października 2011 r.

⁽³⁾ Opinia z dnia 6 października 2011 r. (Dz.U. C 301 z 12.10.2011, s. 2).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 24 listopada 2011 r.

upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania obniżonych poziomów opodatkowania paliw silnikowych dostarczanych na wyspach Hebrydów Zewnętrznych i Wewnętrznych, Orkadach, Szetlandach, wyspach zatoki Firth of Clyde i wyspach Scilly zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(2011/776/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pismem z dnia 23 marca 2011 r. Zjednoczone Królestwo zwróciło się z wnioskiem o upoważnienie do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na olej napędowy i benzynę bezołowiową zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE na wyspach Hebrydów Zewnętrznych i Wewnętrznych, Orkadach, Szetlandach oraz wyspach zatoki Firth of Clyde (całe wybrzeże Szkocji) i wyspach Scilly (południowo-zachodnie wybrzeże Anglii).

(2) Na tych wyspach ceny oleju napędowego i benzyny bezołowiowej są wyższe od średnich cen w pozostałej części terytorium Zjednoczonego Królestwa, stawiając miejscowych odbiorców paliw w niekorzystnej sytuacji. Różnica cen wynika z dodatkowych kosztów jednostkowych spowodowanych geograficznym położeniem wysp, ich niewielką liczbą ludności i stosunkowo niewielkimi dostawami paliw.

(3) Obniżka podatku nie będzie większa, niż jest to konieczne, aby zrekompensować dodatkowe koszty jednostkowe ponoszone przez odbiorców w danych regionach.

(4) Obniżone stawki podatku pozostaną wyższe od stawek minimalnych określonych w art. 7 dyrektywy 2003/96/WE.

(5) Ze względu na wyspiarski charakter regionów objętych zwolnieniem oraz niewielką obniżkę stawki podatku środek ten nie spowoduje przemieszczeń związanych konkretnie z dostawą paliw.

(6) W związku z tym środek jest dopuszczalny z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji, a także jest zgodny z polityką Unii w dziedzinie zdrowia, środowiska, energii i transportu.

(7) Z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE wynika, że każde upoważnienie przyznawane na podstawie tego artykułu musi być ściśle ograniczone w czasie. Aby dać zainteresowanym przedsiębiorstwom i konsumentom wystarczającą pewność, upoważnienie należy przyznać na okres sześciu lat. Jednakże aby nie naruszać przyszłych ogólnych zmian obowiązujących ram prawnych, należy zagwarantować, że jeżeli Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego nie będzie dostosowane upoważnienie przyznane w niniejszej decyzji, niniejsza decyzja powinna wygasnąć w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym upoważnia się Zjednoczone Królestwo do stosowania obniżonych stawek opodatkowania benzyny bezołowiowej i oleju napędowego dostarczanych jako paliwa silnikowe do pojazdów drogowych na wszystkich wyspach Hebrydów Zewnętrznych i Wewnętrznych, Orkadach, Szetlandach, wyspach zatoki Firth of Clyde i wyspach Scilly.

Obniżka krajowej stawki podstawowej opodatkowania odpowiednio benzyny bezołowiowej lub oleju napędowego nie jest większa od dodatkowych kosztów sprzedaży detalicznej w tych regionach geograficznych, w porównaniu ze średnimi kosztami sprzedaży detalicznej w Zjednoczonym Królestwie, i nie jest większa od 50 GBP za 1 000 litrów produktu.

2. Obniżone stawki muszą być zgodne z wymogami dyrektywy 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi stawkami określonymi w jej art. 7.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 listopada 2011 r., a wygasa ona z dniem 31 października 2017 r.

Jednakże w przypadku gdy Rada, działając na podstawie art. 113 Traktatu, wprowadzi zmieniony powszechny system opodatkowania produktów energetycznych, do którego nie będzie dostosowane upoważnienie przyznane w art. 1 niniejszej decyzji, niniejsza decyzja wygaśnie w dniu rozpoczęcia stosowania tego zmienionego systemu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2011 r.

W imieniu Rady
W. PAWLAK
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 28 listopada 2011 r.****upoważniająca Rumunię do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8627)***(Jedynie tekst w języku rumuńskim jest autentyczny)***(2011/777/UE, Euratom)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 z dnia 29 maja 1989 r. w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13,

po konsultacjach z Komitetem Doradczym ds. Zasobów Własnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy artykułu 390b dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾ zmienionej dyrektywą 2009/162/UE ⁽³⁾ Rumunia ma prawo utrzymać zwolnienie w odniesieniu do międzynarodowego przewozu osób, o którym mowa w części B pkt 10 załącznika X do tej dyrektywy. Transakcje te należy uwzględniać przy określaniu podstawy zasobów własnych opartych na VAT.
- (2) Rumunia złożyła wniosek do Komisji o udzielenie zezwolenia na wykorzystywanie określonych przybliżonych danych szacunkowych w celu obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT, ponieważ w odniesieniu do transakcji, o których mowa w części B pkt 10 załącznika X do dyrektywy 2006/112/WE, nie jest w stanie obliczyć dokładnej podstawy zasobów własnych opartych na VAT. Przeprowadzenie dokładnych obliczeń prawdopodobnie pociągnęłoby za sobą obciążenia administracyjne niewspółmierne do skutków tych transakcji dla łącznej podstawy zasobów własnych Rumunii opartych na VAT. Rumunia jest w stanie dokonać obliczeń w oparciu o przybliżone dane szacun-

kowe dotyczące przedmiotowej kategorii transakcji. Należy zatem upoważnić Rumunię do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT w oparciu o przybliżone dane szacunkowe zgodnie z art. 6 ust. 3 tiret drugie rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89.

- (3) W celu zachowania przejrzystości oraz pewności prawa należy ograniczyć w czasie stosowanie niniejszego upoważnienia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnia się Rumunię, dla celów obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT od dnia 1 stycznia 2011 r., do wykorzystywania przybliżonych danych szacunkowych w odniesieniu do następującej kategorii transakcji, o których mowa w części B załącznika X do dyrektywy 2006/112/WE:

Przewóz osób (pkt 10).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja jest skierowana do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
Janusz LEWANDOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 7.6.1989, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 15.1.2010, s. 14.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 28 listopada 2011 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8633)

(Jedynie teksty w języku greckim, włoskim, maltańskim, portugalskim i hiszpańskim są autentyczne)

(2011/778/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE sadzeniaków ziemniaka pochodzących z kontynentu amerykańskiego nie można wprowadzać do Unii. Dyrektywa zezwala jednak na odstępstwa od tej zasady, pod warunkiem że nie występuje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.
- (2) Decyzję Komisji 2003/61/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. upoważniającą niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowego odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady ⁽²⁾ kilkakrotnie zmieniano w znacznym stopniu. Z uwagi na fakt, że Portugalia wystąpiła z wnioskiem o rozszerzenie tego odstępstwa oraz zważywszy na konieczność wprowadzenia kolejnych zmian, decyzję tę należy uchylić.
- (3) Kanadę uznaje się obecnie za wolną od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka, ale nie jest ona jeszcze całkowicie wolna od *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al. („*Clavibacter michiganensis*”).
- (4) Z informacji przedstawionych przez Kanadę wynika, że opracowała ona swój własny program zwalczania *Clavibacter michiganensis* w prowincjach Nowy Brunzwik i Wyspa Księcia Edwarda i można w uzasadniony sposób założyć, że program jest skuteczny na niektórych obszarach tych prowincji. W związku z tym można uznać, że nie występuje ryzyko rozprzestrzeniania się *Clavibacter michiganensis*, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków technicznych.

(5) W ostatnich powiadomieniach przedstawionych na podstawie dyrektywy 2000/29/WE znajdują się pierwsze ustalenia dotyczące *Epitrix similis* w Unii, a mianowicie w Portugalii i jednym regionie Hiszpanii. Wykonana następnie analiza zagrożenia organizmem szkodliwym w odniesieniu do *Epitrix* spp. wykazała, że niektóre gatunki *Epitrix* wyrządzają szkody bulwom ziemniaka (*Epitrix cucumeris*, *Epitrix similis*, *Epitrix subcristata* i *Epitrix tuberis*). Wykazała również, że niektóre gatunki *Epitrix* występują w Kanadzie.

(6) Mając na uwadze niezmienną sytuację w odniesieniu do wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis* oraz mimo występowania *Epitrix* spp. w Kanadzie, upoważnienie do ustanowienia odstępstw nadal jest uzasadnione. Należy jednak ustanowić dodatkowe przepisy dotyczące gatunków *Epitrix* wyrządzających szkody bulwom ziemniaka.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grecję, Hiszpanię, Włochy, Cypr, Maltę i Portugalię upoważnia się do ustanowienia odstępstw od:

- a) przepisów art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w odniesieniu do zakazu określonego w pkt 10 części A załącznika III do tej dyrektywy;
- b) przepisów art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE oraz art. 13 ust. 1 ppkt (i) tiret trzecie tej dyrektywy w odniesieniu do wymogów szczególnych określonych w pkt 25.2 i 25.3 sekcji I części A załącznika do tej dyrektywy.

2. Upoważnienie do ustanowienia odstępstw, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie do:

- a) sadzeniaków ziemniaka odmian „Atlantic”, „Donna”, „Kennebec”, „Russet Burbank”, „Sebago” i „Shepody”, pochodzących z prowincji Nowy Brunzwik i Wyspa Księcia Edwarda w Kanadzie („sadzeniaki ziemniaka”);

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2003, s. 31.

- b) sadzeniaków ziemniaka spełniających warunki przewidziane w art. 2–13 oprócz wymogów ustanowionych w załącznikach I, II i IV do dyrektywy 2000/29/WE;
- c) sezonów rynkowych w sektorze ziemniaków od dnia 1 grudnia do dnia 31 marca każdego roku, do dnia 31 marca 2014 r.

Artykuł 2

1. Odnośnie do prowincji Nowy Brunswick i Wyspa Księcia Edwarda sadzeniaki ziemniaka muszą pochodzić z upraw położonych na obszarze spełniającym warunki określone w ust. 2–9, niezależnie od tego, czy pola te są uprawiane przez producentów ziemniaków z danego obszaru czy spoza niego.

2. Obszar musi być oficjalnie uznany przez Canadian Food Inspection Agency (Kanadyjską Agencję ds. Inspekcji Żywności) za wolny od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann et Kotthoff) Davis et al. („*Clavibacter michiganensis*”).

W odniesieniu do *Epitrix cucumeris*, *Epitrix similaris*, *Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* sadzeniaki ziemniaka poddaje się uprzedniemu szcztokowaniu w celu fizycznego usunięcia tych organizmów szkodliwych, o ile występują, oraz oczyszczenia bulw z resztek gleby.

3. Obszar:

- a) obejmuje pola będące własnością lub dzierżawione przez co najmniej trzech różnych producentów ziemniaków; lub
- b) obejmuje powierzchnię co najmniej czterech kilometrów kwadratowych, w całości otoczoną wodą lub polami, na których w okresie ostatnich trzech lat nie stwierdzono występowania szkodliwych organizmów, o których mowa w ust. 2.

4. Wszystkie ziemniaki uprawiane na danym obszarze muszą być pierwszym bezpośrednim potomstwem sadzeniaków ziemniaka kategorii „Pre-elite”, „Elite I”, „Elite II”, „Elite III” lub „Elite IV”, wyprodukowanych w gospodarstwach uprawnionych do produkcji sadzeniaków ziemniaka kategorii „Pre-elite” lub „Elite I”, urzędowo zatwierdzonych lub urzędowo wyznaczonych do tego celu i objętych urzędową kontrolą.

5. Powierzchnia przeznaczona pod uprawę sadzeniaków ziemniaka, które nie zostały ostatecznie certyfikowane jako sadzeniaki ziemniaka, nie może przekraczać jednej piątej całego obszaru przeznaczonego do certyfikacji.

6. Wszystkie pola upraw ziemniaka znajdujące się na danym obszarze oraz wszystkie zebrane na tym obszarze ziemniaki musiały być poddawane systematycznym i reprezentatywnym corocznym badaniom przez właściwy kanadyjski organ urzędowy przez okres co najmniej ostatnich pięciu lat, z przestrzeganiem odpowiednich warunków regulujących wykrywanie wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis*, przy czym badania te obejmowały

właściwe analizy laboratoryjne i nie mogą skutkować dodatnim wynikiem ani żadnymi ustaleniami, które uniemożliwiłyby uznanie danego obszaru za wolny od organizmów szkodliwych.

7. W wyniku odpowiedniego urzędowego badania bezpośrednio poprzedzającego wywóz, sadzeniaki ziemniaka musiały zostać uznane za wolne od *Epitrix cucumeris*, *Epitrix similaris*, *Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* oraz od objawów ich występowania, jak również za pozbawione zanieczyszczeń w postaci resztek gleby.

8. Należy podjąć kroki ustawodawcze, administracyjne lub inne w celu zagwarantowania, by:

- a) na dany obszar nie wprowadzono ziemniaków pochodzących z obszarów w Kanadzie innych niż obszary zgłoszone jako wolne od wirusa wrzecionowatości bulw ziemniaka i *Clavibacter michiganensis*, ani z krajów znanych z występowania tych organizmów szkodliwych;
- b) ziemniaki pochodzące z danego obszaru lub używane na danym obszarze kontenery, materiały opakowaniowe, pojazdy oraz urządzenia do przeładunku, sortowania i przygotowywania nie miały styczności z ziemniakami pochodzącymi z obszarów innych niż obszary zgłoszone jako wolne od organizmów szkodliwych lub z używanymi na obszarach innych niż obszary zgłoszone jako wolne od organizmów szkodliwych kontenerami, materiałami opakowaniowymi, pojazdami oraz urządzeniami do przeładunku, sortowania i przygotowywania.

9. Przed wprowadzeniem sadzeniaków ziemniaka do Unii, Canadian Food Inspection Agency zobowiązana jest dostarczyć Komisji kompletny wykaz obszarów zgłoszonych jako wolne od organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 2, załączając uaktualniane co roku techniczne sprawozdanie na temat fitosanitarnego stanu produkcji sadzeniaków ziemniaka w roku poprzedzającym.

Artykuł 3

Sadzeniaki ziemniaka muszą posiadać urzędowy certyfikat wydany przez właściwe organy kanadyjskie, poświadczający że spełniają co najmniej warunki ustanowione dla kategorii „Foundation”.

Artykuł 4

1. Z każdej partii o wadze 25 ton lub niższej przeznaczonej na wywóz do Unii pobiera się urzędowo próbki w liczbie co najmniej 200 bulw sadzeniaków ziemniaka.

2. Partia musi się składać wyłącznie z bulw sadzeniaków ziemniaka jednej odmiany i klasy, pochodzących z jednego gospodarstwa oraz posiadających ten sam numer referencyjny.

3. Próbkę są badane przez laboratorium urzędowe pod kątem występowania *Clavibacter michiganensis*. Badaniu poddaje się całą próbkę, stosując metodę wykrywania i diagnozowania *Clavibacter michiganensis* w partiach bulw sadzeniaków ziemniaka, ustanowioną w dyrektywie Rady 93/85/EWG⁽¹⁾.

(¹) Dz.U. L 259 z 18.10.1993, s. 1.

Artykuł 5

W stosunku do sadzeńników ziemniaka przeznaczonych na wywóz do Unii podejmuje się kroki legislacyjne, administracyjne lub inne w celu zagwarantowania, że:

- a) Canadian Food Inspection Agency sprawuje bezpośredni nadzór oraz kontrolę nad:
 - (i) procesem pobierania próbek, tj. nad ich gromadzeniem, znakowaniem i pieczętowaniem;
 - (ii) systemem znakowania w drodze stosowania właściwych procedur etykietowania w taki sposób, aby worki w każdej partii sadzeńników ziemniaka w każdej przesyłce kierowanej do Unii były opatrzone numerowaną etykietą, która ma być przytwierdzona niezależnie od etykiet potwierdzających certyfikację;
 - (iii) właściwym kodem barwnym, odpowiadającym konkretnemu importerowi w państwie członkowskim przywozu;
- b) podczas załadunku na statek zabezpiecza się dwa zapieczętowane worki sadzeńników ziemniaka i przechowuje się je pod nadzorem i kontrolą Canadian Food Inspection Agency przynajmniej do czasu uzyskania wyników badań, o których mowa w art. 10;
- c) podczas wszystkich działań, w tym w czasie transportu, dane partie pozostają odizolowane przynajmniej do czasu ich dostarczenia do zakładu importera, o którym mowa w art. 7.

Artykuł 6

1. Wymagane świadectwo fitosanitarne sporządza się oddzielnie dla każdej przesyłki, wyłącznie po ustaleniu przez zaangażowanych naukowców, że badania, o których mowa w art. 4, nie wskazują na podejrzenie ani potwierdzenie obecności *Clavibacter michiganensis* w przesyłce, w szczególności po potwierdzeniu negatywnych wyników testu IF.

2. Świadectwo fitosanitarne musi zawierać w pozycji „Dodatkowa deklaracja” następujące informacje:

- a) potwierdzenie zgodności z warunkami ustanowionymi w art. 2, 3 i 4, w tym, w przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy art. 2 ust. 2 akapit drugi, wyraźne potwierdzenie, że sadzeńniki ziemniaków poddano szczotkowaniu zgodnie z tym wymogiem;
- b) nazwę gospodarstwa lub gospodarstw, w których wyprodukowano daną partię sadzeńników ziemniaka;

c) odpowiednie numery partii sadzeńników ziemniaka, której dotyczy świadectwo;

d) nazwę obszaru, o którym mowa w art. 2;

e) nazwę gospodarstwa określonego w art. 2 ust. 4; oraz

f) liczbę worków.

3. W pozycji świadectwa fitosanitarne „Znaki wyróżniające” podaje się kod barwny odpowiadający konkretnemu importerowi w państwie członkowskim przywozu oraz informacje dotyczące opatrzonej numerem etykiet, zastosowanych do każdej partii sadzeńników ziemniaka w ramach każdej przesyłki.

4. Dokumenty załączone do świadectwa fitosanitarne, stanowiące jego nieodłączną część, muszą odpowiadać dokładnie danemu świadectwu zarówno pod względem opisu, jak i ilości sadzeńników ziemniaka.

Artykuł 7

1. Każdorazowo przed wprowadzeniem przesyłki do Unii importer z dostatecznym wyprzedzeniem przekazuje właściwym organom rządowym danego państwa członkowskiego, określonym w art. 2 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2000/29/WE, powiadomienie o wprowadzeniu przesyłki, podając następujące informacje:

a) odmianę sadzeńników ziemniaka;

b) ilość;

c) zgłoszoną datę przywozu;

d) nazwy i adresy zakładów importerów sadzeńników ziemniaka oraz producentów lub zbiorowych magazynów lub centrów wysyłkowych, zarejestrowanych zgodnie z przepisami art. 1 dyrektywy Komisji 93/50/EWG⁽¹⁾.

Dane państwo członkowskie zobowiązane jest niezwłocznie przekazać Komisji te informacje i ewentualne późniejsze zmiany.

2. Z chwilą wprowadzenia importer przedstawia właściwym organom rządowym danego państwa członkowskiego potwierdzenie informacji zawartych w dokonanym z wyprzedzeniem powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 17.8.1993, s. 22.

Artykuł 8

Sadzeniaki ziemniaka można wprowadzać do Unii wyłącznie przez następujące porty:

- a) Aveiro;
- b) Lizbona;
- c) Porto;
- d) Genua;
- e) La Spezia;
- f) Livorno;
- g) Neapol;
- h) Rawenna;
- i) Salerno;
- j) Savona;
- k) Lemesos;
- l) Larnaka;
- m) Marsaxlokk;
- n) Valletta;
- o) Sines;
- p) Pireus.

Artykuł 9

Kontrole wymagane na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE przeprowadzane są przez właściwe organy urzędowe.

Komisja określa zakres, w jakim kontrole określone w art. 21 ust. 3 tiret trzecie dyrektywy mają być włączone do programu kontroli zgodnie z art. 21 ust. 5 akapit piąty tej dyrektywy.

Właściwe organy urzędowe oraz w stosownych przypadkach eksperci, o których mowa w art. 21 ust. 1 akapit pierwszy, sprawdzają zakłady importerów wpisane do rejestru zgodnie z art. 1 dyrektywy 93/50/EWG, w celu potwierdzenia informacji

dotyczących ilości sadzeniaków ziemniaka sprowadzonych z Kanady, kodu barwnego, numerowanych etykiet oraz docelowych miejsc sadzenia.

Artykuł 10

1. Właściwe organy urzędowe państw członkowskich przywozu zobowiązane są pobrać próbkę w liczbie 200 bulw na partię o wadze 25 ton lub mniejszej z każdej partii sadzeniaków ziemniaka, która nie jest przewożona luzem, przeznaczonej na import zgodnie z niniejszą decyzją, do celów urzędowego badania pod kątem występowania *Clavibacter michiganensis* z zastosowaniem metody wykrywania i diagnozowania *Clavibacter michiganensis* określonej w dyrektywie 93/85/EWG.

2. Partie sadzeniaków wyodrębnia się i przechowuje pod urzędową kontrolą, nie wprowadzając ich do obrotu ani nie używając do czasu stwierdzenia, że w wyniku badań, o których mowa w ust. 1, nie podejrzewa się ani nie wykryto obecności *Clavibacter michiganensis*. Przywożone ilości nie mogą przekraczać ilości, które można poddać badaniom przy uwzględnieniu dostępnej do tych celów infrastruktury.

3. Próbki, o których mowa w ust. 1, zachowuje się w celu udostępnienia ich innym państwom członkowskim na potrzeby kolejnego badania. Do dnia 15 kwietnia każdego roku kalendarzowego, w którym ma miejsce przywóz, właściwe organy urzędowe państwa członkowskiego korzystającego z niniejszego odstępstwa przekazują Komisji informacje w celu zorganizowania wspomnianego badania i jego rejestracji.

4. W odniesieniu do *Epitrix cucumeris*, *Epitrix similaris*, *Epitrix subcrinita* i *Epitrix tuberis* każdą przesyłkę poddaje się kontroli w celu potwierdzenia, że sadzeniaki ziemniaka są wolne od tych organizmów szkodliwych oraz od objawów ich występowania, jak również od zanieczyszczeń w postaci resztek gleby.

Artykuł 11

Sadzeniaki ziemniaka można sadzić wyłącznie w gospodarstwach znajdujących się w państwie członkowskim przywozu, w którym istnieje możliwość identyfikacji nazw i adresów takich gospodarstw. Ograniczenie to nie ma jednak zastosowania w odniesieniu do użytkowników końcowych, którzy sadzą sprowadzone sadzeniaki ziemniaka, lub użytkowników prowadzących sprzedaż wyłącznie na rynku lokalnym.

Ziemniaki wyhodowane z takich sadzeniaków we wspomnianych gospodarstwach są odpowiednio pakowane i oznaczane oraz opatrzone numerem rejestracji gospodarstwa zgodnie z dyrektywą 93/50/EWG ze wskazaniem Kanady jako państwa pochodzenia użytych sadzeniaków ziemniaka. Ziemniaki te można przewozić w obrębie państw członkowskich wyłącznie po zatwierdzeniu przez właściwe organy urzędowe, które uwzględniają wyniki kontroli określonej w art. 12.

Artykuł 12

Właściwe organy urzędowe kontrolują odpowiednią część roślin we właściwych terminach w okresie wzrostu mającym miejsce po wprowadzeniu i w gospodarstwach zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 93/50/EWG lub w gospodarstwach, o których mowa w art. 11.

Artykuł 13

Ziemniaki wyhodowane z sadzeniaków ziemniaka wprowadzonych na podstawie niniejszej decyzji:

- a) nie są certyfikowane jako sadzeniaki ziemniaka; i
- b) są wykorzystywane wyłącznie jako ziemniaki do celów spożycia.

Artykuł 14

Państwa członkowskie przywozu powiadamiają pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym przypadku skorzystania z upoważnienia do ustanowienia odstępstw na mocy niniejszej decyzji, przekazując dokonane z wyprzedzeniem powiadomienie, o którym mowa w art. 7 ust. 1.

Do dnia 1 czerwca każdego roku kalendarzowego, w którym ma miejsce przywóz, państwo członkowskie przywozu powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o ilościach (partie/przesyłki sadzeniaków ziemniaka) sprowadzonych na podstawie niniejszej decyzji, załączając szczegółowe sprawozdanie techniczne z urzędowego badania, o którym mowa w art. 10.

W przypadku przeprowadzenia przez państwa członkowskie urzędowych kontroli próbek, o których mowa w art. 10, szczegółowe sprawozdania techniczne z takich badań przedstawiane są pozostałym państwom członkowskim i Komisji do dnia 1 czerwca każdego roku kalendarzowego.

Kopie świadectw fitosanitarnych przekazuje się Komisji.

Artykuł 15

Upoważnienie do ustanowienia odstępstw określonych w art. 1 unieważnia się przed dniem 31 marca 2014 r. w przypadku, gdy:

- a) przepisy ustanowione w art. 2–13:
 - (i) okażą się niewystarczające, by zapobiec wprowadzaniu do Unii organizmów szkodliwych, o których mowa w art. 2; lub
 - (ii) nie są przestrzegane;
- b) istnieją elementy uniemożliwiające prawidłowe funkcjonowanie pojęcia „obszaru wolnego od organizmów szkodliwych” w Kanadzie.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Grecji, Królestwa Hiszpanii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypru, Republiki Malty i Republiki Portugalii.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 909/2011 z dnia 8 września 2011 r. ustanawiającego formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 234 z dnia 10 września 2011 r.)

1. Strona 27, załącznik III, pkt 1.7:

zamiast: „W przypadku EFRROW suma tych kwot (F106) według kodu budżetu (F109) zasadniczo odpowiada kwotom zadeklarowanym w tabeli 104.”,

powinno być: „W przypadku EFRG suma tych kwot (F106) według kodu budżetu (F109) zasadniczo odpowiada kwotom zadeklarowanym w tabeli 104.”.

2. Strona 28, załącznik III, pkt 3.2:

zamiast: „3.2. F300B: numer zgłoszenia/wniosku”,

powinno być: „3.2. F300B: data zgłoszenia/wniosku”.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1237/2011 z dnia 29 listopada 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ...	26
--	----

DECYZJE

2011/770/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/001 AT/Niederösterreich-Oberösterreich z Austrii).....
- 28

2011/771/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas z Grecji).....
- 29

2011/772/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/019 IE/Construction 41 z Irlandii).....
- 30

2011/773/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/020 IE/Construction 43 z Irlandii).....
- 31

2011/774/UE:

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami (wniosek EGF/2010/021 IE/Construction 71 z Irlandii).....
- 32

2011/775/UE:

- ★ Decyzja Rady Europejskiej z dnia 23 października 2011 r. w sprawie mianowania członka Zarządu Europejskiego Banku Centralnego
- 33

2011/776/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 24 listopada 2011 r. upoważniająca Zjednoczone Królestwo do stosowania obniżonych poziomów opodatkowania paliw silnikowych dostarczanych na wyspach Hebrydów Zewnętrznych i Wewnętrznych, Orkadach, Szetlandach, wyspach zatoki Firth of Clyde i wyspach Scilly zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE 34

2011/777/UE, Euratom:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 listopada 2011 r. upoważniająca Rumunię do wykorzystywania określonych przybliżonych danych szacunkowych do obliczania podstawy zasobów własnych opartych na VAT (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8627) 36

2011/778/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 28 listopada 2011 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do ustanowienia czasowych odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 8633) 37

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 909/2011 z dnia 8 września 2011 r. ustanawiającego formę i treść informacji rachunkowych, które należy przedłożyć Komisji do celów rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW, jak również w celu monitorowania i prognozowania (Dz.U. L 234 z 10.9.2011). 42

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

